

Hensyn til Kontrolspørgsmaalets Løsning. Jeg er fuldkommen enig med Venstres Ordfører i, at Beregningerne over de Udgifter, Lovforslaget vil medføre, er ganske ukorrekte. Ser man paa Minister Stau- nings Fremsettelsestale, vil man se, at han paa Sp. 1905 taler om, at hvis man forsikringsteknisk skulde kræve et Beløb til de kronisk syge, vilde det være af en saadan Størrelse, at det vilde være umuligt at kræve det af vor Arbejderstand. Men en halv Spalte længere fremme taler Ministeren om, at det er Forslag, som be- rører 84 000 Mennesker, og som vil koste Staten 504 000 Kr. aarlig; det vil altsaa sige, at det hele, naar Kommunen skulde have en Udgift paa samme Størrelse, vilde beløbe sig til 12 Kr. pr. Individ. Hvis der overhovedet var Spor af Mening i disse Tal, kunde man under de forhaandenvæ- rende Forhold ikke sige, at det her drejer sig om Beløb, som det er umuligt for Ar- bejderstanden selv at udrede.

Ligesom vi vil være med til paa bed- ste Maade at løse Spørgsmaalet om Hjel- pen til de kronisk syge, vil vi ogsaa gaa med til Lovforslagets § 6, som foreslaar en Ændring i Sygekasseloven § 13, hvor- ved man sletter Grænsen for Statstilskud- det til Barselhjælp overfor Sygekasserne. Hjælpen udgør nu $\frac{1}{4}$ af det Bidrag, Sygekasserne yder til hver Barselpatient, dog ikke udover 2 Kr. 50 Øre. Vi finder, at det er en meget værdifuld Ting, at Staten søger paa bedste Maade at hjælpe Barselpatienter til at opfylde deres for- nemste Pligt overfor dem selv, deres spæde Børn og deres Hjem. I denne Forbindelse kan jeg minde om de Ammetilskud, som man f. Eks. har i den sønderjyske Lov- givning, efter hvilken der gives indtil 13 Ugers Hjælp til dem, som vil amme deres Børn. Det er en Ordning, gennem hvil- ken mange Sygdomme kan forebygges, og som vi derfor i allerhøjeste Grad ønsker at støtte.

§§ 1, 2, 4, 5, 7, 8 og 10, hvis Indhold er refereret af Ordføreren for det radikale Parti, drejer sig om Reg- ler angaaende Administrationen og rent praktiske Foranstaltninger overfor de syge. Da vi nærer den allerstørste Beundring for og Tillid til Sygekassernes hittidige Administration, er det med Glæde, vi til- siger vor Støtte til Gennemførelsen af disse Paragraffer, og vi fremhæver, at vi selvfølgelig venter den størst mulige Hen- syntagen ved Gennemførelsen af Bestem- melsen i § 1 om Ændringen af Medlems- antallet, ligesom vi kraftigt vil understrege,

at det er en Forbedring af Forholdene, at Hjemmesygeplejen nu er blevet et aner- kendt Led indenfor hele Sygekasseinstitu- tionen.

Men foruden disse Ting, som vi kraf- tigt vil anbefale, rejser der sig forskellige Spørgsmaal, som vi ogsaa kunde ønske taget under Overvejelse, naar hele Syge- kasseloven kommer til Behandling. Her møder man først et Spørgsmaal, som er i højeste Grad aktuelt, nemlig Befordrings- spørgsmaalet. Ordningen er baade for den, som skal køre, og for den, som skal køres, meget ubehagelig, og Spørgsmaalet trænger til at løses. Dernæst mener jeg, at vi skal undersøge, hvorvidt den Lov, vi vedtog den 28. April 1915 om offentligt Tilskud til Lægers Sygebefordring paa Fær- øerne, virkelig har hjulpet til at aflaste de for de enkelte ubemidlede ofte urimeligt tyngende Befordringsudgifter.

Foruden hele dette Befordringsspørgs- maal, der spiller den allerstørste Rolle, er det blandt andet af Vigtighed i Udvalget at drøfte Betingelserne for Optagelse i Sy- gekasserne med særligt Henblik paa Med- lemmernes Ubemidlethed. Det har altid været et af de vanskeligste Spørgsmaal at afgøre, hvor Grænsen for Optagelse i Sy- gekasserne skal sættes.

Det vil ogsaa være nødvendigt gennem denne Udvalgsbehandling at finde et pas- sende Forhold mellem Statens og Kommu- nens Tilskud paa den ene Side og Med- lemmernes Bidrag paa den anden Side, idet det er meget rigtigt, at man ved at gennemgaa Sygekassernes Regnskab vil se, at Medlemmernes Bidrag i al Almindelig- hed er 2, hvor Statens Bidrag er 1 Kr. Men hertil kommer de store Bidrag, som Kom- munen ad indirekte Vej yder Sygekasserne. Dette sker navnlig gennem Hospitalsbe- handlingen, hvorom der i den nuværende § 14 findes en Regel, efter hvilken Inden- rigsministeren bestemmer Taksten for Sy- gekassebehandling. Man ved, at de for- skellige Kommuner kun faar fra 1 Kr. til 1 Kr. 50 Øre. Men efter Regnskaber, jeg har faaet fra forskellige Amtssygehuse, viser det sig, at for alle Amtssygehuse i Ringkøbing Amt er Kommunens Udgift 8 Kr. 12 $\frac{1}{2}$ Øre, og for Hjørring Amt er Sygekasseudgiften 5 Kr. 77 Øre. Man vil da forstaa, at Kommunerne yder et ganske kolossal stort Tilskud, naar Sygekassemed- lemmerne faar Hospitalsophold for 1 Kr.— 1 Kr. 50 Øre daglig. Derfor kan vi ikke, før en saadan Diskussion om, hvorledes Forholdet mellem det offentlige Tilskud